

tures Committee“, der fik til opgave at undersøge og aflægge beretning til sikkerhedsrådet og til plenarforsamlingen om de forholdsregler, som kan anvendes med henblik på at opretholde og styrke international fred og sikkerhed i overensstemmelse med pagtens formål og principper under hensyntagen til kollektivt selvforsvar og regionale aftaler.*) Udvalgets beretning af 3. oktober 1951 indeholdt som et foreløbigt resultat af de ved „Uniting for Peace“-resolutionen nødvendiggjorte overvejelser en redegørelse bl. a. vedrørende forholdsregler af politisk, økonomisk og finansiell art samt militære forholdsregler. Udvalget fandt yderligere undersøgelser påkrævet om disse forhold.

Spørgsmålet om de metoder, der burde anvendes til at opretholde og styrke den internationale fred og sikkerhed i overensstemmelse med pagtens formål og principper, blev opført på forsamlingens dagsorden og henvises til behandling i 1. udvalg, hvor beretningen fra „Collective Measures Committee“ blev fremsat den 3. december 1951. Selve diskussionen om emnet fandt dog først sted i dagene den 2.—9. januar 1952. — I diskussionen deltog en lang række talere, bl. a. De Forenede Stater, Frankrig, Holland, Belgien, Storbritannien, Sovjetunionen, Polen m. fl. og en række sydamerikanske og arabiske stater. Sverige fremsatte på et tidligt tidspunkt nogle generelle synspunkter om den kollektive sikkerheds principper og udtalte, at man fra svensk side ingen indvendinger havde overfor de principielle konklusioner vedrørende tekniske spørgsmål, som komiteen havde formuleret.

Straks ved forhandlingernes begyndelse fremsatte følgende 11 af „Collective Measures Committee“s 14 medlemmer: Amerikas Forenede Stater, Australien, Belgien, Brasilien, Canada, Frankrig, Jugoslavien, Philippinerne, Storbritannien, Tyrkiet og Venezuela et resolutionsforslag, der i det væsentlige gik ud på følgende:

Det anbefales medlemsstaterne at træffe yderligere foranstaltninger til indenfor deres

nationale styrker at opretholde troppekontingenter, der er trænedede, organiserede og udrustede, således at de hurtigt kan være til rådighed for De Forenede Nationer i overensstemmelse med landets forfatningsmæssige praksis, og uden at man præjudicerer brugen af disse troppekontingenter ved udøvelsen af retten til individuelt og kollektivt selvforsvar.

Det anbefales medlemsstaterne at træffe de nødvendige forberedelser, der kan sætte dem i stand til i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige praksis, at yde De Forenede Nationers styrker assistance og lettelser.

Det anbefales medlemmerne at undersøge deres lovgivning og administrative bestemmelser med det formål at sikre, at de hurtigt og effektivt kan gennemføre FNs kollektive foranstaltninger.

Det anbefales medlemmerne fortsat at undersøge deres hjælpeklider (jfr. § 7 i resolutionen „Uniting for Peace“).

Det anbefales de medlemsstater, der er medlemmer af andre internationale organer eller deltagere i internationale aftaler, der er afsluttet i overensstemmelse med pagten, at de udover deres individuelle indsats i FNs kollektive sikkerhedssystem også søger at yde FNs kollektive foranstaltninger al mulig støtte gennem sådanne internationale organer og aftaler, hvor det er hensigtsmæssigt, og indenfor de gældende bestemmelser på disse områder.

Generalsekretæren opfordres til at udpege en gruppe (panel) af militære eksperter, der kan stilles til rådighed efter anmodning af medlemsstaterne (§ 10 i resolutionen „Uniting for Peace“).

Sluttelig pålægges det „Collective Measures Committee“ i samråd med generalsekretæren og med sådanne stater, som udvalget finder hensigtsmæssigt, at fortsætte sit arbejde i endnu et år, idet man tager hensyn både til regionale og kollektive selvforsvarsaftaler. Udvalget opfordres til at aflægge rapport til sikkerhedsrådet og til plenarforsamlingen inden dennes 7. samling.

*) Se beretn. 5. plenarfors. side 12—15.